

A szinkör.

Rövidke kommüniké jelenti, hogy szombaton már ujra játszani fognak a budai szinkörben. Krecsányi Ignác megnyitja a nyarat és bármily kevésbé nyári is még a világ: a szinkör csak a naptárral törődik és május elsejétől deszkás alkotmányába invitálja a nézőket. Eleinte talán kissé elkorázott buzgalommal; de később bizonyára nem hiába. Pedig hát furcsa ez a szinkör. Nyári helyiség, mely szellős voltától veszi létjogát, holott esztendőnk tapasztalása bizonyítja, hogy a nyári Budapesten nincs több olyan izzasztó, mint a krisztinavárosi szinkör. És mégis minden fulasztó hőségen át tömve van emberekkel. A szinkör oly népszerű, hogy semmi se árt neki.

Azaz hogy talán mégis nem ez az igazság. Talán nem is annyira a szinkör népszerű, mint inkább a közönség nem hajlandó nélkülözni a színházat. És ebből a szempontból a szinköri szezon sikere sokkal inkább szól a szinkör ellen, semmint mellette. Már mint annyiban, hogy oly szükségletre tesz bizonyosságot, mely külön ellátást érdemel, mint amilyen a szinkörtől telik. Nem Krecsányi Ignác reátermettséget akarjuk ezzel kétségbevonni, — ezt és az előadások dolgát egyszerűen kihagyhatjuk a tárgyalásból; maga a szinkör az, amiről itt szó van. A célszerűtlen és kényelmetlen helyiség, a hiányos és rossz felszerelés, mely aránytalanul csekélyebb rendűvé teszi a szinköri estéket, semmint ahogy a közönség részéről való pártolással egyező lenne.

A szinkör ma egy darab régiség Budapest fejlődő életében; de a régiség minden megnyerő tulajdonsága nélkül. Maradványa egy eltűnt világnak és hogy még áll és fennmarad, az babonája a mai nyári Budapestnek. Azt lehetne mondani, hogy valami sajtósági tévedési folyamat játszik vele. Elve szerint azért van, hogy nyári keretbe fogadja a nyári színházjárókat; de a valóságban az élteti, hogy a többi színházban szünetelnek az előadások. És ha ez a szünetelés nem is tart oly hosszú ideig, mint a szinkör virágzása, a hiányzó heteket kipótolja a közönség elfoglaltsága, melylyel hisz a szinkörnek nyári szórakozásra alkalmasabb voltában.

Ez a hit kétségtelenül kívánságban gyökeredzik. A közönségnek abban az óhajtásában, hogy nyáron nyári színházat akar. A szinkörnek ebben van a legitimálása; de ugyanez a jogos kívánság teszi elítélhatalóvá a budai szinkört mai állapotában. Mert helyes és célirányos, hogy egy akkora népességű város, mint Budapest, ne legyen hiányával nyáron se a színháznak és még helyesebb, ha ez a nyári színház számol a nyár körülményeivel; de bizonyos, hogy a budai szinkör csak a cégérrel ékeskedik. Nyári színház a neve szerint, valóságosan azonban se nem nyári, se nem színház. Nem nyári — az állapotánál fogva és nem színház — a színházakkal szemben támasztott követelésekhez mérve. Csak szerencséje van, ami azonban kizárólag az ő szerencséje és egy csöppet sem egyszersmind a nyári Budapesté is.

		Iktatószám
Budapestre vonatkozó újságcikkek		
Osztatlyozás	Tárgy	492
Hely	Hely	Buda Szinkör
Idő	Idő	"1910"
Személy	Személy	
Helyszám	Helyszám	
Forrás:	Forrás:	Pesti napló
(Hely)	(Hely)	Bp.
(Idő)	(Idő)	1910 11/28
(Köt. v. fiz.)	(Köt. v. fiz.)	